

متوپرولول سوکسینات (Metoprolol Succinate)

متوپرولول تارتراط (Metoprolol Tartrate)

دسته دارویی: بتا-1- بلاکر انتخابی، آنتی هایپرتانسیو
برند داروسازی امین: Metolow-S[®] (متوپرولول سوکسینات) و Metotar[®] (متوپرولول تارتراط)
شکل دارویی: متوپرولول سوکسینات: قرص ۴۷/۵ میلی گرم با روکش فیلم (FC)
متوپرولول تارتراط: قرص ۵۰ میلی گرم با روکش فیلم (FC)

نحوه عملکرد دارو

متوپرولول ، یک بتا-1- بلاکر اختصاصی است که بلاک رقابتی این گیرنده‌ها در قلب و سلولهای جاکستاگلومرولار در کلیه باعث می‌شود عملکرد سیستم عصبی سمپاتیک در این دو بافت کاهش یافته و منجر به کاهش بروز ده قلب و کاهش آزاد شدن رینین گردد و نتیجه هر دو اثر، پائین آمدن فشار خون است. متوپرولول همچنین مثل سایر داروهای بتا- بلاکر، با اثر مرکزی خود باعث کاهش خروج امواج سمپاتیک از مرکز شده و در نتیجه از تون تنگ کننده سمپاتیک روی عروق می‌کاهد.

مشخصات فارماکوکینتیکی دارو

متوپرولول سوکسینات، نوع طولانی آزادکننده متوپرولول است. بطوریکه فشارخون را به مدت ۲۴ ساعت کنترل می‌کند. در حالیکه قرص متوپرولول تارتراط یک قرص فوری و منظم آزادکننده دارو است و اثر آن نمی‌تواند به مدت ۲۴ ساعت باقی بماند.

قرص متوپرولول سوکسینات دارای پلت‌های مختلف controlled release می‌باشد و هر پلت بصورت یک واحد drug-delivery جدایگانه عمل می‌کند و طوری طراحی شده که در طول فاصله بین دو دوز، بطور مداوم متوپرولول را آزاد می‌نماید.

جدب متوپرولول از دستگاه گوارش سریع و کامل است ولی غلظت پلاسمایی حاصل از مصرف قرص ها تقریباً ۵۰٪ غلظت ایجاد شده از راه تزریقی است و نشان می‌دهد ۵۰٪ دارو در حین عبور اول از کبد چهار متابولیسم می‌شود. متوپرولول از سد خونی مغزی نیز بخوبی عبور می‌کند و غلظت آن در مایع مغزی نخاعی تقریباً ۷۸٪ غلظت همزمان آن در خون گزارش شده است. حدود ۱۲٪ متوپرولول به آلبومین در پلاسما متصل می‌شود. متوپرولول در کبد عمدهاً توسط CYP2D6 متابولیزه می‌شود. حدود

۷٪ آن دست نخورده و بقیه بصورت متابولیت از ادرار دفع می‌شود. نیمه عمر حذف دارو بین ۳ تا ۷ ساعت است.

متوبرولول در خانم‌های حامله می‌تواند از جفت عبور کرده و ضمناً وارد شیر مادر شیرده می‌شود.

موارد مصرف دارو

FDA متوبرولول تارترات را برای درمان هایپرتانسیون، آنژین صدری و پس از سکته قلبی تایید نموده است. متوبرولول سوکسینات برای درمان هایپرتانسیون، آنژین صدری و نارسایی قلبی تایید شده است. متوبرولول برای درمان هایپرتانسیون می‌تواند تنها یا همراه داروهای دیگر بویژه داروهای مدر مصرف شود. دربیمارانی که سکته قلبی کرده باشند برای جلوگیری از سکته مجدد (reinfarction) درصورت داشتن همودینامیک پایدار مصرف می‌شود. متوبرولول برای درمان طولانی مدت آنژین صدری تجویز می‌شود. فرم طولانی آزاد کننده متوبرولول با ملح سوکسینات برای درمان بیماران مبتلا به نارسایی قلبی پایدار و علامت دار و هایپرتانسیو مصرف می‌شود.

مقدار و روش مصرف دارو

متوبرولول تارترات معمولاً دو بار در روز و متوبرولول سوکسینات یک بار در روز مصرف می‌شود.
۱- هایپرتانسیون: پایین آوردن فشار خون، خطر حوادث قلبی عروقی کشنده و غیرکشنده مخصوصاً سکته مغزی و سکته قلبی را کاهش می‌دهد. دوز توصیه شده برای آغاز درمان، نصف تا دو قرص است که هر هفته میتواند مقداری اضافه شود تا کاهش فشارخون مطلوب ایجاد گردد. دوز بالای ۴۰۰ میلی‌گرم در روز مطالعه نشده است.

۲- نارسایی قلب: برای درمان نارسایی قلب پایدار و علامت دار در بیماران ایسمیک هایپرتانسیو و کاردیومیوپاتیک دوز توصیه شده در آغاز درمان نصف قرص است که هر دو هفته می‌تواند دو برابر شود تا به بالاترین دوز قابل تحمل (۲۰۰ میلی‌گرم) برسد.

قبل از شروع درمان در این بیماران، باید دوز سایر داروهایی که برای درمان نارسایی قلب مصرف می‌شوند ثبت شده باشد. قرصهای متوبرولول سوکسینات دارای خط هستند (scored) و می‌توان آنها را به راحتی نصف کرد ولی باید از خرد کردن یا جویدن قرصهای نصف شده یا کامل خودداری شود.

۳- برای آنژین صدری، درمان با دو قرص در روز و در دو نوبت آغاز می‌شود و به تدریج دوز آن می‌تواند هر هفته یک بار افزایش یابد تا پاسخ مطلوب حاصل شود. حداقل دوز دارو ۴۰۰ میلی‌گرم در روز است.

موارد منع مصرف دارو

تجویز متوبپرولول در بیماران حساس به مواد موجود در فرمولاسیون قرصها، بیماران مبتلا به برادیکاردی سینوسی (کمتراز ۴۵ ضربان در دقیقه) یا بلاک قلبی درجه ۲ و ۳ (فاصله PR بیش از ۲۴۰/۲۴ ثانیه) و بیماران مبتلا به شوک قلبی یا مبتلا به نارسایی قلبی decompensated و بالاخره در سه ماهه دوم و سوم حاملگی ممنوع است.

در بیماران مبتلا به دیابت، تیروتوکسیکوز، آسم یا COPD و در خانم های حامله باید با احتیاط مصرف شود.

عوارض جانبی متوبپرولول

از عوارض جانبی دارو می توان به عوارض آلرژیک مثل بثورات پوستی، فارنژیت و اسپاسم حنجره (laryngospasm)، بعضی عوارض مرکزی مثل سرگیجه، احساس خستگی، عوارض قلبی عروقی مثل نارسایی قلبی، آریتمی قلبی، ادم ریوی، هیپوتانسیون، عوارض ریوی مثل بروونکوسپاسم، عوارض گوارشی مثل نفخ، یبوست یا اسهال و عوارض دیگر مثل درد مفاصل و کاهش میل جنسی اشاره نمود.

تداخل اثر

- ۱- مهارکننده های CY₂D₆ مثل کینیدین و فلوکستین، احتمالاً باعث افزایش غلظت خونی متوبپرولول می شوند.
- ۲- مصرف همزمان گلیکوزیدها (مثل دیگوکسین)، دیلیتازم و ورآپامیل با متوبپرولول می تواند خطر برادیکاردی را افزایش دهد.
- ۳- متوبپرولول مثل هر بتا- بلاکری می تواند ه پرتابسیون راجعه ناشی از قطع مصرف ناگهانی کلونیدین را تشديد کند.
- ۴- در صورت مصرف متوبپرولول با NSAIDs و ریفامپین، اثر آنتی هایپرتانسیوی آن کاهش می یابد.

صرف دارو در حاملگی و شیردهی

مطالعات کافی برای مصرف متوبپرولول در خانمهای حامله وجود ندارد . لذا در خانم های حامله فقط باید در صورتی از این دارو استفاده شود که نیاز صریح وجود داشته باشد. متوبپرولول به مقدار کم وارد شیرمادر می شود . بچه شیرخواری که روزانه از یک لیتر شیر مادر استفاده می کند، حدود ۱ میلی گرم از این دارو را دریافت می کند. در FDA Pregnancy category FDA Pregnancy category متوبپرولول در گروه C قرار دارد.

نکات آموزشی درباره این دارو

- پس از مصرف طولانی مدت این دارو، مصرف آن نباید ناگهانی قطع شود. زیرا ممکن است به علت زیادشدن گیرنده‌های بتا-1 در سلولهای قلبی در حین درمان با این دارو، علایم آنژین، سکته قلبی و آریتمی بطنی تشیدی دارد.
- قطع مصرف دارو باید با کاهش تدریجی دوز مصرفی و در عرض ۲ هفته صورت گیرد.
- برای آسان کردن جذب دارو، قرصها همراه غذا میل شود.
- قرصهای طولانی اثر نباید خرد شده یا جوییده شوند.
- ایجاد مشکل در تنفس، سرفه‌های شبانه و ورم انتهاهای بدن باید گزارش شود.
- بتا- بلاکرها می‌توانند تاکیکارדי ناشی از هیپوگلیسمی در بیماران دیابتی را پوشش دهند ولی علایم دیگر مثل سرگیجه و تعریق را بطور قابل توجه تحت تأثیر قرار نمی‌دهند.

دوز بیش از حد دارو و روش درمان آن

دوز بیش از حد متوفروول، برادیکارדי شدید، هیپوتانسیون و شوک قلبی ایجاد می‌کند. علایم دیگری چون بلاک AV، نارسایی قلبی، برونکواسپاسم و تهوع و استفراغ نیز می‌توانند ایجاد شود. برای درمان برادیکاردي ، از آتروپین و آگونیست‌های بتا استفاده شده و پیس میکر باید مورد ارزیابی قرار گیرد. برای درمان هیپوتانسیون ، انفوژیون یک تنگ‌کننده عروق مثل دوپامین یا نور اپی نفرین باید بررسی شود. نارسایی قلبی باید با افزایش مناسب حجم پلاسمما، تزریق گلوکاگون، تزریق وریدی دوبوتامین همراه یک داروی آگونیست گیرنده α_1 درمان شود. برونکواسپاسم معمولاً با برونکودیلاتور درمان می‌گردد.

شرایط نگهداری دارو

این فراورده باید در جای خشک ، دور از نور و در دمای بین ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتی گراد و در بسته بندی اصلی نگهداری شود.

نوع بسته بندی دارو

جعبه حاوی بلیسترهاي ۱۰ عددی